

ת"פ 37255/06/13 - מדינת ישראל נגד עיסאם טאהא

בית משפט השלום בניצרת

19 פברואר 2014

ת"פ 13-06-37255 מדינת ישראל נ' טאהא(עוצר)

בפני כב' השופט חנן סבאג - סגן נשיא
הממשימה
מדינת ישראל
נגד
עיסאם טאהא
הנאשם

nocchim:

מטעם המשימה: מתחמה שי טיב

מטעם הנאשם: בעצמו, ע"י ב"כ עו"ד מיכאל קרמל

גזר דין

הנאשם, עיסאם טאהא (להלן: "הנאשם") הורשע על פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום, בעבירות של החזקת נשק ותחמושת, עבירה לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ג- 1977 (להלן: "חוק העונשין").

מעובדות כתוב האישום עולה כי עובר ליום 16.6.2013 במועד מדויק שאינו ידוע למשימה הצדית הנאשם באקדח 9 מ"מ, מסוג יריחו שמספרו 145607 שהינו אקדח משטרתי שנמצא בשנת 2011 מביתו של שוטר בצפת (להלן: "האקדח") וכן קופסה ובה 50 כדורים מסוג 9 מ"מ, (להלן: "התחמושת") והטמין את האקדח והתחמושת בארון בחדר הממ"ד (להלן: "הארון"), בביתה בכפר כנא בו מתגורר יחד עם אשתו ושלושת ילדיו הקטנים (להלן: "הבית").

ביום 16/6/2013 כפי העולה עוד מעובדות כתוב האישום, סמוך לשעה 10:30, נערך חיפוש בבית בmahalco נתפסה בארון קופסה ובה האקדח, התחמושת וזוג כפפות שחומות.

טייעוני הצדדים לעונש

במסגרת טייעונית לעונש, ביקשה המשימה להציג את חומרת מעשיו של הנאשם, את הערכיהם החברתיים המוגנים שנפגעו בדמותו שלום וביטחון הציבור ואת הנسبות הקשורות בביצוע העבירה, ובפרט את חלקו של הנאשם ביצוע

עמוד 1

העבירה ובעובדת כי אין מדובר בעבירה ספונטנית אם כי בעבירה שמטבע הדברים דורשת תכנון מוקדם וכן את הנזק והסיכון הרב שעול נשק מעין זה שהוחזק על ידי הנאשם להסביר.

בקביעת מתחם העונש ההולם והעונש הראי ביקשה המאשימה לדגש את חומרת המעשים והסיכון הפוטנציאלי להסלמה העבריינית, את האינטרס הציבורי הקשור להרעתה הנasm וכולל הנאים הפטנציאליים, ואת העובדה כי לנasm הרשותות קודמות בתחום הרכוש, בגין החזקת נכס חדש כגנוב, גניבה וכן עבירה לפי פקודת המכירות, الأخيرة בהם משנת 2003, תוך שהוא סבורה כי המתחם ההולם ביחס לעבירות המיחסות לנasm בכתב האישום נע בין 12 חודשים מאסר לבין 36 חודשים תוקן קרייה להחמרה בעונשו של הנאשם שהוא מדובר בעבירות נשך, הן לשם הרעתה היחיד והן לשם הרעתה הרבבים.

מנגד ביקש בא כוח הנאשם להתחשב בהודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה, בלבד חומרת והטיל על הנאשם ענישה כפי המלצת שירות המבחן, היינו 6 חודשים מאסר שירותו בעבודות שירות, תוך התחשבות כי הנאשם ששה במעצר חדש ימים ולאחר מכן היה במעצר בית מלא הרחק מביתו לתקופה של שלושה חודשים.

בא כוח הנאשם ביקש עוד לדגש כי מדובר אף בעבירות החזקת נשך אותו מצא הנאשם במקרה כפי שטען הוא במשטרת והן בפני קצינת המבחן ב厶, עבירה שהינה במדרג חמורה קל בהתאם להלכת ابو מוך אליה הפנה. כן הוסיף בא כוח הנאשם וטען כי הנאשם החזיק באקדח תקופה קצרה ולא שהתלווה להחזקה כל עבירה נלוות.

בא כוח הנאשם הפנה עוד לנسبות חייו של הנאשם, אב משפחה, שאומנם לו עבר פלילי אולם מדובר במקרה בעבר רחוק וכל שאינו מתחום הנشك ציין כי שליחתו למאסר מאחריו סורג ובריח תביא לפגיעה קשה בבני ביתו.

לסיכום ונוכח מכלול השיקולים שפורטו, טען הסגנו כי העונש ההולם והנכון בעניינו של הנאשם היינו מאסר שירותו בעבודות שירות.

ה הנאשם בדבריו לעונש ביקש להוסיף כי הוא מצטער על הטעות אשר ביצע וכי התנהגותו נבעה מחוסר הבנה כשבדרן כלל אין לו עניין בדברים מעין אלה שייחסו לו וביקש לבסוף לאפשר לו לחזור לביתו ולילדים.

פסקין

בעניינו של הנאשם הוגש שני תסקירים מהם עולה כי הנאשם בן 35, נשוי ואב לשולשה ילדים העובד כנהג משאית.

ביחסו לעבירה נשוא האישום, עולה מהتفسרים כי הנאשם לוקח אף אחריות פורמלית לעובדות כתב האישום תוך שטען כי מצא את הנشك והחייב אותו אצלו מחשש כי יפליל קרובו משפחה. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם פועל מתוך תפיסת תפקיד נוקשה הוליך תפקידים על עצמו מתוך צורך בהכרה וRICTSI האخر ולא מתוך השלמה וגיבוש עמו.

עמוד 2

כן התרשמה קצינת המבחן מאדם בעל דימוי עצמי נמור העוסק בסיפוק צרכי לרבות צורך בנסיבות, הכרה ושליטה ונראתה להערכתה כי הוא פונה לאובייקטים חיצוניים כמו נשק כדי לחוש בטחון ושליטה שלהערכתה הוא פועל מתוך מיקוד שליטה חיצוני הנוגע להשליך אחריות כלפי חוץ ואינו מסוגל להתבונן באופן ביקורתי בהתנהלותו תוך שההשαιר בקצינת המבחן ספקות באשר למידת אמינותו וכנותו.

בנוסף התרשמה קצינת המבחן כי על אף הבעת רצון לקחת חלק בתוכנית טיפולית, רצונו זה נובע מתוך מוטיבציה חיצונית ולא מתוך חיבור ומודעות למשמעות עירicht שינוי אמיתי הדוש ממנה ויתור על דפוסים קודמים והתמודדות עם ההשלכות של השינוי על חייו המשפחתיים והחברתיים שלהערכת קצינת המבחן המדובר באדם המתקשה להתנהל באופן עצמאי ובבדל משפחתו המורחבת והוא פועל מתוך תפיסת תפקיד נוקשה ולקוח על עצמו תפקידיים מתוך ריצוי الآخر וקבלת משמעות מהאחר.

באשר לעונש, צינה קצינת המבחן כי בשל הערכתה שבשלב זה אין הנאשם של להיכנס לתהיליך ממשמעותי בחייו, היא נמנעת מהמליצה טיפולית בעניינו וצינה כי עונשה מוחשית שתורצאה בעבודות שירות יהיה בה כדי לחבר אותו לכישלונו ההתנהגותי ותחדד עבورو את הגבולות בין מותר לאסור.

דין והכרעה

בסעיף 40 ג' (א) לחוק העונשין נקבע כי מתחתן העולם את מעשי העבירות שביצע הנאשם, יקבע בהתאם לעיקנון המנחה הקבוע בסעיף 40 ב' לחוק, תוך התחשבות בחומרת העבירה קרי הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, מידת הפגיעה בו, במידיניות העונשה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

חומרת העבירות

אין צורך להזכיר מילים בדבר חומרת מעשיו של הנאשם, הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו.

כפי העולה מכתב האישום חומרת מעשיו של הנאשם מדברת בעד עצמה. הנאשם הצדיד שלא כדין ומבליל שהוא מורשה לכך באקדח וכ- 50 כדורים בקוטר 9 מ"מ והטמין אותם בארון ביתו.

Hebbit בנסיבות נłów זה עבירה החזקת נשק ותחמושת כגון אלו המיוחסות לנאים ידועות בחומרתן. נłów לא חוקי הפר בנסיבות של חינוך למצרך זמן לרכישה, כספק הנłów הלא חוקי מושגים נłów זה בדרכי פשע, כגון במקרה בו עסקין הנlew שהצדיד בו הנאשם נגנב בשנת 2011 מביתו של שוטר, ולרוב נłów לא חוקי מוחזק בכך לאפשר ביצועו של פשע.

בעניין זה יפים דבריו של כבוד השופט ע' פוגלמן בע"פ 8416/09 מדינת ישראל נ' מחמוד חרבות (09.06.10):

"חומרתה של עבירה החזקת הנlew, מקורה בכך שעבירה זאת אינה נעשית לרוב"

**אלא כדי לאפשר ביצוען של עבירות אחרות, שמעצם טبعו של הנشك, הכרוכות
באלימות או בהפחדה."**

החשש העיקרי הניתב בפני הציבור בכללתו הוא כי נשק, שהוא כלי קטלני מטבעו, עלול לעבור מיד ליד, ולהגיע לידי גורמים שיבצעו באמצעות עבירות פליליות חמורות, ואף להגע לידי ארגוני טרור שייעשו בו שימוש בפיגועים. בהחזקת נשק שלא כדין טמונה גם סכנה בפוטנציאלי הבלתי ניתן לשילטה לפגוע ללא אבחנה בגופו של אדם וברכוש שאינו היעד מאחוי היוריך לביטחון הציבור בכלל.

בהקשר זה ראיו להפנות לדברי בית המשפט העליון בע"פ 761/07 מדינת ישראל נ' מיכאל אדרי, תק-על 2007(1),
:3416

**"ניסיונות האחרונות מלמד שנשק המוחזק שלא כדין מוצאת דרכו לעיתים
לידים עזיניות ולעתים נעשה בו שימוש למטרות פלilioות, ואלה גרמו לא אחת
לאובדן חי אדם ולפגיעה בחפים מפשע שכל "חטאם" נבע מכך שהם נקלעו
בדרך מקרה לזרת הפשע...."**

בשנים האחרונות פשטה תופעת החזקת הנשק בחברתנו אף בידי אנשים נורמטיביים. גם תופעת הירי פשטה אף היא בחברתנו. לא אחת אנו שומעים בעורczy התקשות למיניהם על ירי שבוצע ועל חיסוצים כאלה ואחרים שבוצעו תוך גביה מחקרים יקרים ואף פגעה בחפים מפשע.

יפים לעניין זה דברים אלו שנאמרו בע"פ 7955/06 מיסור נ' מדינת ישראל באלה המילים:

**"חזקה נשק שלא כדין על ידי מי שלא הורשה לכך היה עבירה לה נודעת
השלכות חמורות במיוחד בשנים האחרונות, כאשר עבריינים עושים שימוש תכוף
בנשק חם כדי לבצע עבירות או כדי לחסל חברותות עם יריבים. כתוצאה מכך,
נפגעו לא אחת אנשים חפים מפשע, ועל כן השקפת הפסיקה היא כי יש לגמור
למבצעיהן של עבירות מסווג זה עונשי מאסר, מתוך תקווה שבדרך זו ניתן יהיה
לצמצם את מימדי התופעה."**

מדיניות הענישה

בתי המשפט קבעו וחזרו וקבעו כי במסגרת עונשתם של עברייני הנשק, יש ליתן את משקל הבכורה לאינטראס הציבור ולהגנה על הציבור בכללתו לאור הסכנה הרבה הנשקפת מעבירות אלה לח"י האדם וביטחון הציבור, ולצורך בהרחתת עבריינים מלבצע עבירות דומות, בשים לב לפוטנציאלי הקטלני הגולם בעצם השימוש בנשק, במיוחד עת מדובר באדם בלתי מורשה הנושא בנשק בלתי חוקי.

בקשר זה יפים הדברים שנאמרו לאחרונה בע"פ 724/1 מדריך מדינת ישראל (12/2/2013) במילאים אלו:

לעבירות הנשך חומרה מיוחדת. מאדם המחזיק בנשך שלא כדין נשקפת מסוכנות, על אחת כמה וכמה כאשר החזקה זו איננה קצרה זמן אלא מתקימת לאורך מספר חודשים כבמקרה שלפנינו. לא אחת עמד בית משפט זה על הצורך בנקיטת רף חמיר לכלי עבירות נשך, גם כלפי אלו המצויות לכארה בשלבים נמוכים יחסית של המדרג (וראו הסקירה המキיפה בגזר דיןו של בית המשפט המחויזי, בעמ' 31 - 34). בע"פ 5604/11 נאשר נ' מדינת ישראל [פורסם בณבות] (5.10.2011) נאמר באשר לעבירות החזקת נשך כי היא "מקרה סיכון ממשי וחרמור לציבור ויצרת פוטנציאל להסכמה עברינית, ולפיכך מחייבת ליתן ביתו עונשי הולם ומרתייע באמצעות הרחקת מבצע העבירה מן החברה לתקופה מסויימת".

באישור זה יפim גם הדברים שנאמרו ברע"פ 2718/04 פואד ابو דאחל נ' מדינת ישראל 23.9.04 (להלן: "عنין פואד"):

"הסכמה הטמונה בעבירה החמורה של החזקת נשק מצדיקה הטלת עונשי מאסר ל裏צוי בפועל גם על מי שהו עבירותו הראשונה. בבוא בית-המשפט לשקל את העונישה בעבירות מסווג זה, עליו לחת משקל נכבד יותר לאינטרס הציבורי וליצור להרתיע עברינים בכוח מלבצע עבירות דומות, על פני הנسبות האישיות של העבריין".

בבחינת מדיניות הענישה הראיה בעבירות כגון אלה המיחוסת לנאשם מצאתי בסדרת פסקי דין שניתנו על ידי בית המשפט השונים, תוך שימוש דגש לפסק הדין שניתן לאחרונה בבית המשפט המחויז בע"פ 13/06-53396 זועבי נגד מדינת ישראל, כי מתחם העונש הראוי, נع בין **6 חודשים מאסר ועד 20 חודשים מאסר בפועל**.

ראה בת"פ 10774-06-09 (21/10/2009) הטיל בית המשפט המחוזי **6** חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות; ע"פ 49/11 סלאימה נגד מדינת ישראל (29/6/2011) **8** חודשים בפועל; ע"פ 5888-04-12 **וואודה** נגד מדינת ישראל (15/7/2012) **8** חודשים ; ברע"פ 2718/04 עניין פואד, **8** חודשים אסר בפועל; בת"פ 14836-08-12 מדינת ישראל נ' גועבה הטיל בית המשפט מאסר בפועל למשך **9** חודשים; בע"פ 6294/10 **אמינאלקיעאן** נגד מדינת ישראל (13/2/2011) **10** חודשים; בע"פ 5604/11 נידאל נאסר נגד מדינת ישראל (5/10/2011) **12** חודשים בפועל, בע"פ 4329/10 מוחמדאסמאיל נגדי מדינת ישראל (25/10/2010) **20** חודשים אסר בפועל;

נסיבות הקשורות ביצוע העבירה

נסיבות ביצוע העבירות המיחסות לנאים הינם מן החמורים ביותר בשל חומרה הנודעת כלל לעבירות הנשאך, מתווסףות במקורה הנוכחות, הנסיבות החמורים במיוחד ביצוע העבירות.

הנאשם שבנדון החזיק אקדח מסוג יריחו 9 מ"מ וכ- 50 כדורי אקדח ! כשלטענותו הוא מצא את את האקדח ורק הטמין אותו אצלו ולא דוח למשטרת כדי שלא יפגע במשפחהו.

תיהה מטרת אי הדוח אשר תהיה דומינית כי אין כל הצדקה לביצועה של עבירה כה חמורה של החזקת נשק שלא כדי ועל אחת כמה וכמה לא להחזיק 50 כדורי אקדח!

נוכח האמור, מצאתי איפוא כי מתחם העונש ההולם המשוקלל בעניינו בגין העבירות המיויחסות לנאשם הינו **מאסר בפועל החל מ-6 חודשים ועד 20 חודשים מאסר בפועל**.

העונש המתאים

הנחיית החוק והפסיקה היא לנקט במדיניות ענישה מחמירה זאת לאור חומרת תופעתה חזקת הנשק הלא חוקי והთוצאות הקשות שעולות לקרות כתוצאה שימוש בנשק על ידי אנשים לא מורשים. יחד עם זאת, קבוע בסעיף 40 יא' לחוק, בגין הטענת המתאים לנאשם יש מקום להתחשב בסיבוטיו האישיות והמיוחדות של הנאשם קשורות ביצוע העבירות ושיש בהם כדי להשפיע על גזר דין.

בטיעוני לעונש ביקש בא כוח הנאשם להקל עם הנאשם ולזקוף לזכותו את הודאותו, הבעת החרטה, את העובדה כי זהוי מעידתו הראשונה בתחום הנשק וכי עברו הפלילי התישן והוא שיתפקידו לקבל אחריותה התחרט. כן ביקש הסגנו להתחשב בעובדה כי כתוצאה מהמעצר הוא הורחק מביתו ומילדיו וכי כניסה מתחזרו סורגי ובריה תפגע קשות בבני ביתו

אכן מלאכת קביעת העונש ההולם, מלאכה קשה היא, ביתר שאת כshedobr בענישת אדם, שככל, הינו אישיות נורמטטיבית. בעניינו מדובר בנאשם בן 35 נשי ואב לשלושה ילדים מפרנס יחיד במשפחהו שלחוותו 2 הרשעות קודומות, האחרונה משנת 2003, בגין עבירה משנת 1999.

שקלתי את נסיבותו האישיות של הנאשם, עיסוקו, העובדה כי הוא מפרנס היחיד במשפחהו, את ההודהה, נתילת האחריות והחיסכון בזמן השיפוטי היקר מצד האינטראס הציבורי מצד שני והגעתי לכל מסקנה כי בהתחשב בעובדות החמורים של כתוב האישום לרבות חומרת עבירות הנשק והכמות הגדולה של הcadors שהחזיק הנאשם, נוטה הCPF יותר להעדפת האינטראס הציבורי והرتעת עבריינים בפוטנציה על ידי הטלת עונשים מחמירים מאשר העדפת נסיבותו האישיות של הנאשם שלעיתים ראוי שיבאו להקלה בענישה.

תימוכין למסקנתי זו מצאתי בדברים שנאמרו בע"פ 04/2012 מתאני נ' מדינת ישראל, 16.11.05, בה הלשון:

"הגעה השעה להעלות את רף העונשה בעבירות נשק....יש לקוות שעונישה חמירה בתחום זה תՐתיע את הסוחרים בנשק, מוביילים בנשק ומבצעים עבירות

דומות בקשר לכל נשק. המערעראמין בן 25, ללא עבר פלילי, אך כאשר עסקין בעבירות כה חמורות ומוסכנות יש ליתן משקל עודף לאינטראס הציבורי על פני נתוני האישים של הנאשם".

ער אני להמלצות הتسקיר בדבר הטלת ענישה מוחשית שתבחן המרצה לריצוי בעבודות שירות, עם זאת אין בידי לקבל המלצה זו כלל ועיקר. בכל מקרה יש לזכור, כי המלצה קצין המבחן הינה בשם היא, המלצה בלבד, שבדרך כלל שיקולי אינם בהכרח דומים לשיקולי בית המשפט.

בاهקשר זה רأיתי להפנות לדברים שנאמרו בע"פ 4383 וגיה ابو פנה נגד מדינת ישראל (25/9/2007):

"**تسקיר שירות המבחן הינו בגדר המלצה בלבד, ואילו תפkickido של השופט הוא האיזון בין המלצה לבין שיקולים אחרים, העומדים בסיסו של רצינול הענישה הפלילית.....** כך למשל, ניצבות בפני בית המשפט גם מטרות ההרתעה, הגמול וההגנה על הציבור, אשר, ככל, מצדיקות החמרה עם הנאשם. לעולם תעמוד השאלה, כיצד יש לשקלל ולאיزن בין התכליות השונות, שיש ויובילו לעיתים למסקנות סותרות. על השופט היושב בדיון לאזן בין מכלול שיקולי הענישה, למפורטים לעיל, ובין מידת ההתחשבות הנדרשת בהיבט האינדיבידואלי לנאם, **בנסיבות הפרטניות של כל מקרה וקרה**".

בהתחשב בליךית אך אחוריות פורמללית לעובדות כתוב האישום מצד הנאשם, לצד התרשומות קצינת המבחן כי הנאשם, בשל הדימוי העצמי הנמור, לוקח על עצמו תפkickido מתווך צורך בהכרה וריצוי الآخر כשהוא מתקשה להתנהל באופן עצמאי ונבדל ממשפטו המורחבת והוא פונה, להערכתה, לאובייקטיבים חיצוניים כגון נשק לסיפוק צרכיו בנסיבות הכרה ושליטה ובסופה של יומ משיליך את אחוריות כלפי חזע ללא מסוגיות להתבונן באופן ביקורתי בהתנהלותו, מבאים אותו למסקנה החד משמעית כי אין זה המקירה הצדיק בחינת המרת עונש של מאסר לעונש שירוצה בעבודות שירות. נהפוך הוא נסיבות אלה של אי לקייחת אחוריות מלאה על המעשים והשלכת אחוריות כלפי חזע, מחייבים הטלת ענישה מוחשית מאחריו סORG ובריח שהיא בה כדי להמחיש ולהגדד לנאם את הפסול במעשה.

לסיכום, לאחר ש核实תי את כל הנסיבות, נסיבותו של הנאשם אל מול האינטראס הציבורי, חומרת העבירות, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הענישה הנוגגת והראיה לא מצאתי שיקול הצדיק חריגה ממתחם העונש שנקבע על ידי.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים למפורט להלן:

אני מטיל על הנאשם קנס בסך של 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תMOREנו.

הकנס ישולם ב- 10 תלולים שווים ורצופים. תשלום ראשון בעוד חודש.

ה הנאשם יdag בעצמו לבקשת שוברים ממזciות בcourt.

אני מטיל על הנאשם מאסר על תנאי של 9 חודשים לפחות 3 שנים שלא יעבור על העבירות בהן הורשע.

עמוד 7

אני מטיל על הנאשם מאסר בפועל של 9 חודשים **בניכוי ימי מעצרו** מיום 16.6.2013 ועד ליום 18.7.2013.

ניתנה והודעה היום י"ט אדר תשע"ד, 19/02/2014 במעמד הנוכחים.

חנן סבאג, סגן נשיא

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

אני מחליט לعقب את תחילת ריצוי המאסר עד לתאריך 2.4.2014.

הנדון יתייצב למאסר בבית המעצר קישון באותו יום עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשומו תעודת זהות או דרכון.

על הנדון לתאם את הכניסה למאסר, כולל אפשרות כניסה מוקדם, עם ענף אבחון ומינון של שב"ס.

טלפונים: 77-9787377, 08-9787336.

עד להתייצבותו הנאשם תחילה ריצוי מאסרו, יותרו תנאי השחרור בהם הוא שווה כiom על כном, בשינוי אחד שמקומם מעבר הבית החקלאי יועתק לביתו שככפר כנאו בשינויים המחייבים.

המצוירות תעביר העתק ההחלטה לשב"ס.

ניתנה והודעה היום י"ט אדר תשע"ד, 19/02/2014 במעמד הנוכחים.

חנן סבאג, סגן נשיא

הוקלט על ידי אשקר רוקסריין